

I U 1544/2018-51

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

7. 10. 20 2020

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnica in sodnika dr. Damjan Gantar kot predsednik ter Jure Likar in Jasna Šegan kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **MESTNA SKUPNOST LITIJA**, Ulica Mire Pregljeve 1, Litija, ki jo zastopa odvetniška družba

, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-38/2018/6 z dne 25. 5. 2018,

po dne 7. oktobra 2020 opravljeni javni glavni obravnavi, istega dne

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

Povzetek izpodbijane odločbe

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila prosilčevi pritožbi z dne 2. 2. 2018 zoper odločbo tožnice brez številke in datuma, ki jo je delno odpravila in odločila, da mora tožnica (organ) prosilcu v 31 dneh (od dneva prejema izpodbijane odločbe) posredovati fotokopije listin, in sicer Pogodbe o upravljanju večnamenskega športnega objekta Litija z dne 8. 11. 2002 (prva alineja 1. točke izreka), dodatka št. 1 k Pogodbi o upravljanju večnamenskega športnega objekta Litija z dne 28. 9. 2006 (druga alineja 1. točke izreka) in Pogodbe o upravljanju večnamenskega športnega objekta Litija z dne 13. 5. 2016, pri čemer je dolžna prekriti izobrazbo direktorja pri podpisu (tretja alineja 1. točke izreka). Prosilčevo pritožbo je v delu, ki se nanaša na varovane osebne podatke, zavrnila (2. točka izreka) in ugotovila, da posebnih stroškov postopka ni bilo (3. točka izreka).
2. Iz obrazložitve je razvidno, da navedene listine izpolnjujejo pogoje za obstoj informacije javnega značaja. Zato je tožena stranka glede na tožničin ugovor presojala, ali zahtevane informacije predstavljajo izjemo po 2. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Ob sklicevanju na prvi odstavek 39. člen Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) je ugotovila, da je s 13. členom Pogodbe o najemu večnamenskega športnega objekta Litija sicer določeno, da se podatki iz te pogodbe in dokumentacija, ki se nanaša nanjo, štejejo za poslovno skrivnost. Vendar pa je ob upoštevanju tretjega odstavka 39. člena ZGD-1 in prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ presodila, da gre za podatke o porabi javnih sredstev. Zato je menila, da je treba razkriti celotno vsebino pogodb oziroma aneksov, ki se nanašajo na dajanje stvarnega premoženja lokalne skupnosti v najem, in na katerih temelji poraba javnih sredstev, vključno z določbami o pogodbenem predmetu, obračunu in plačilu storitev ter o podatkih o pogodbenih strankah.
3. Po presoji tožene stranke je treba upoštevati tudi tretji odstavek 2. člena Zakona o javnih financah, ki določa načeli učinkovitosti in gospodarnosti. Tožnica je kot naročnica namreč porabnica javnih sredstev, kot taka pa na trgu ne nastopa brez omejitev, česar se morajo zavedati tudi poslovni subjekti, ki vstopajo v tovrstna obligacijska razmerja. Tožena stranka je poudarila, da je treba za podatke o porabi javnih sredstev šteti vse podatke, ki izkazujejo, ali je organ pri sklepanju pogodbe ravnal gospodarno, kakšne obveznosti je prevzel in pod kakšnimi pogoji ter kakšne finančne posledice ima to pogodbeno razmerje za proračun oziroma kakšne kratkoročne in dolgoročne obveznosti in pravice iz njega izhajajo za organ. Menila je, da je treba za zagotavljanje transparentnosti delovanja organa po 2. členu ZDIJZ kot podatek o porabi javnih sredstev šteti vse podatke, ki imajo finančni učinek in

za organ ustvarjajo finančne obveznosti ali pravice. Glede na navedeno je presodila, da so podatki o najemnini in načinu njenega preračunavanja podatki o porabi javnih sredstev.

4. Poleg tega je tožena stranka menila, da je organ pri razpolaganju s premoženjem dolžan postopati po Zakonu o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljevanju ZSPDSLS), ki v 7. in 8. členu določa načeli preglednosti in javnosti. Presodila je, da mora upravljalec stvarnega premoženja voditi postopke ravnanja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti na način, ki zagotavlja preglednost vodenja postopkov in sprejemanja odločitev, pri čemer je ravnanje s stvarnim premoženjem, kar so glede na 3. člen ZSPDSLS nepremičnine in premičnine, javno.
5. V obravnavani zadevi je treba po presoji tožene stranke skladno s prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ za javne šteti podatke o značilnosti predmeta najema in njegovega upravljanja, torej s tem povezan obseg pravic in obveznosti najemnika, podatke o višini najemnine in o posebnem načinu njenega preračunavanja, saj gre za podatke o ravnanju s stvarnim premoženjem lokalne skupnosti oziroma za podatke o porabi javnih sredstev. Zato je presodila, da zahtevane listine ne morejo biti poslovna skrivnost, saj so nastale v zvezi z ravnanjem organa in se nanašajo na upravljanje športne dvorane v njegovi lasti, zaradi česar gre za izjemo po tretjem odstavku 39. člena ZGD-1 in prvi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. S tem povezana odločitev tožene stranke iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe temelji na prvem odstavku 252. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).
6. Po presoji, da podatki v zahtevanih dokumentih niso poslovna skrivnosti organa, je tožena stranka ugotovila, da so v njih obseženi tudi osebni podatki, ki jih je presojala skladno s 3. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v zvezi določbami ZVOP-1. Ocenila je, da to ob upoštevanju določb ZGD-1, Zakona o poslovnem registru in Zakona o sodnem registru niso osebni podatki oseb, pooblaščenih za zastopanje, za katere je vpis v javni register obvezen. Zato podatek o imenu in priimku direktorja družbe ni varovan osebni podatek, to je lahko le njegova izobrazba, za razkritje katere po mnenju tožene stranke ni pravne podlage. Pojasnila je, da med varovane osebne podatke ni mogoče uvrstiti niti podatkov o predsedniku sveta organa, saj gre za funkcionarja. Presodila je, da je v obravnavani zadevi z institutom delnega dostopa po 7. členu ZDIJZ možno omogočiti dostop do zahtevanih dokumentov s prekritjem varovanih osebnih podatkov. S tem povezana odločitev tožene stranke iz 2. točke izreka izpodbijane odločbe temelji na tretjem odstavku 248. člena ZUP.

Povzetek bistvenega tožničinega trditvenega gradiva

7. Zoper izpodbijano odločbo je tožnica vložila tožbo zaradi nepravilne ugotovitve dejanskega stanja in nepravilne uporabe materialnega prava. Predlagala je spremembo izpodbijane odločbe tako, da se zavrne prosilčevo pritožbo, podrejeno pa odpravo izpodbijane odločbe in vrnitev zadeve v ponoven postopek. Priglasila je stroške.
8. Iz tožbenih navedb je razvidno, da bi se tožena stranka morala opredeliti do vsebine pogodb in dodatka ter izrecno navesti, kateri deli pomenijo informacijo o porabi javnih sredstev. Tega naj ne bi storila, pogodbi je celo napačno označila za najemni, čeprav je iz njenega naziva razvidno, da gre za pogodbi o upravljanju. Zato izpodbijane odločbe naj ne bi bilo možno preizkusiti.
9. V nadaljnjih pripravljalnih vlogah je tožnica navedla, da predmet pogodb in aneksa ni poraba javnih sredstev, ampak upravljanje športne dvorane. Meni, da je pobiranje najemnine popolnoma nasprotno porabi javnih sredstev, saj gre za prihodke od upravljanja nepremičnine. Navaja, da sklicevanje na ZSPDSLS ne daje podlage, da bi vsak lahko zahteval vpogled v celotne pogodbe. Meni, da bi bilo treba izkazati pravno dopusten interes za informacije javnega značaja, in trdi, da prizadeta stranka s svojo zahtevo zasleduje interes stranke, ki jo zastopa pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani v zadevi VII Pg 2686/2017; to pa naj ne bi bil utemeljen interes za dostop do informacije javnega značaja.

Povzetek bistvenega trditvenega gradiva tožene stranke

10. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo navedla, da se prosilčeva zahteva nanaša na informacije o ravnanju s stvarnim premoženjem v lasti organa. Iz pogodbe z dne 8. 11. 2002, aneksa k tej pogodbi z dne 28. 9. 2006 in pogodbe z dne 13. 5. 2006 izhaja, da je pogodbeni predmet upravljanje oziroma najem športnega objekta v Litiji v lasti tožnice. Ker gre za osebo javnega prava, ki je pri ravnanju in upravljanju s svojim stvarnim premoženjem zavezana k spoštovanju načela preglednosti in javnosti po ZSPDSLS, podatki v navedenih pogodbah in aneksu ne morejo biti poslovna skrivnost. Meni, da se vsi podatki v teh listinah nanašajo na porabo javnih sredstev, ne le višina najemnine ali kupnine ipd., ampak tudi način in roki plačila, morebitne varščine, obveznosti in pravice med strankama, ipd.
11. Pojasnjuje še, da je bila pogodba z dne 13. 5. 2016 za najem športnega objekta v Litiji sklenjena na podlagi javnega razpisa, z vnaprej določeno vsebino. Zato kakršnekoli spremembe določb na tak način sklenjenih pogodb ne morejo biti označene kot poslovna skrivnost.
12. Tožena stranka se ne strinja s tožbenimi navedbami o napačni označbi listin in

pojasnjuje, da so v izreku in obrazložitvi izpodbijane odločbe navedeni dokumenti, ki jih je prejela od tožnice. Meni, da gre v obravnavani zadevi za informacije javnega značaja zaradi porabe javnih sredstev, ne glede na to, ali gre za pogodbo o najemu ali o upravljanju.

Povzetek bistvenega trditvenega gradiva prizadete stranke

13. Prizadeta stranka je v odgovoru na tožbo navedla, da se zahtevane listine nanašajo na upravljanje objekta v lasti tožeče stranke, ki je javno pravni subjekt, in da vsebujejo podatke o porabi in upravljanju javnih sredstev. Meni, da je že iz Povabila k oddaji ponudbe v postopku javnega zbiranja ponudb razvidno, da je bila Športna dvorana Litija, ki je v tožničini lasti, oddana v najem na podlagi določb ZSPDSLS in Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti.
14. Ob upoštevanju relevantnih določb ZSPDSLS se prizadeta stranka ne strinja s tožničnim stališčem, da bi se morala tožena stranka v zvezi z vsakim delom zahtevane dokumentacije posebej opredeliti, ali gre za porabo javnih sredstev. Meni, da glede na predmet zahtevanih pogodb ni dvoma, da porabo javnih sredstev predstavlja njihova celotna vsebina. Pojasnjuje, da je treba kot podatke o porabi javnih sredstev šteti vse podatke, ki izkazujejo, ali je organ pri sklepanju pogodbe ravnal gospodarno, kakšne obveznosti je prevzel in pod kakšnimi pogoji ter kakšne finančne posledice ima to pogodbeno razmerje za proračun oziroma kakšne kratkoročne in dolgoročne obveznosti in pravice iz njega izhajajo za organ. Navaja, da je to možno le z razkritjem celotne vsebine zahtevanih pogodb in njihovih dodatkov ter da je s tem povezana tožničina razlaga preozka in v nasprotju z ustaljeno sodno prakso. V javnem interesu naj bi bila razvidnost namena in načina porabe javnih sredstev, bistvena funkcija ZDIJZ pa je nadzor nad porabo javnih sredstev in izvajanjem javnih funkcij.
15. Sicer pa je po mnenju prizadete stranke del povabila k oddaji ponudbe tudi predlog najemne pogodbe med tožnico kot najemodajalko in izbranim najemnikom. Zato vsaj določbe Pogodbe o najemu večnamenskega objekta Športne dvorane Litija, sklenjene med tožnico in gospodarsko družbo SPL Ljubljana d. d., ki so bile vsebovane že v povabilu k oddaji ponudbe, ne morejo biti poslovna skrivnost, saj so že javno dostopne.
16. Prizadeta stranka še meni, da je tožnica vložila tožbo le zaradi zavlačevanja, saj ne želi posredovati zahtevane dokumentacije. S tožbenimi navedbami naj bi zgolj ščitila interese gospodarske družbe SPL Ljubljana d. d., ki se je v postopku dostopa do informacij javnega značaja v zvezi z zahtevano dokumentacijo sklicevala na izjemo poslovne skrivnosti. To po mnenju prizadete stranke pomeni, da bi bilo z

izpodbijano odločbo poseženo le v pravni položaj navedene gospodarske družbe in ne tožnice. Zato trdi, da je tožnica kršila 9. člen Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP), zaradi česar predlaga, da ji sodišče izreče kazen po 11. členu ZPP.

17. V nadaljnjih pripravljalnih vlogah prizadeta stranka ponavlja, da so vse aktivnosti, listine in podatki v zvezi z upravljanjem Športne dvorane Litija javni skladno z 8. členom ZSPDSLS, zaradi česar glede na tretji odstavek 39. člena ZGD-1 ne morejo biti opredeljeni kot poslovna skrivnost. Meni, da se v porabo javnih sredstev ne štejejo le finančna sredstva, ampak tudi druge oblike premoženja javnih subjektov in pravni posli, ki lahko vplivajo na njihovo vrednost. Med to po mnenju prizadete stranke spada tudi stvarno premoženje in njegova oddaja v najem, s katero naj bi bilo s pravnega in finančnega vidika zagotovljeno ohranjanje njegove vrednosti. Za dosego namena pa je treba razkriti celotno vsebino pogodb in aneksov, ki se nanašajo na dajanje v najem stvarnopravnega premoženja lokalne skupnosti in na katerih temelji poraba javnih sredstev. Ob sklicevanju na 5. člen ZDIJZ prizadeta stranka še pojasnjuje, da je dostop do informacij javnega značaja prost in neodvisen od pravnega interesa.

Povzetek bistvenega trditvenega gradiva prizadete stranke

18. Prizadeta stranka je navedla, da prosilec v obravnavani zadevi ni izkazal pravnega interesa, saj so zahtevani dokumenti označeni kot poslovna skrivnost.

Presoja sodišča

19. Dne 7. 10. 2020 je sodišče izvedlo glavno obravnavo. V okviru dokaznega postopka je pregledalo spise, ki se nanašajo na zadevo, iz katerih je razvidno, ali je tožena stranka ravnala po pravilih postopka in ali je pravilno uporabila materialno pravo. Za to pa zaslišanje strank ni bilo potrebno.

K I. točki izreka:

20. Tožba ni utemeljena.
21. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja:
22. Iz dejanskega stanja zadeve je razvidno, da je prizadeta oseba na tožnico 13. 10. 2017 naslovila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, nanašajočo se na

vse pogodbe (in njihove spremembe), ki jih je (tožnica) sklenila z gospodarsko družbo SPL Ljubljana d. d. in so bile v veljavi od leta 2012 dalje do vložitve zahteve.

23. Tožnica je zahtevo zavrnila z obrazložitvijo, da prizadeta oseba za dostop do zahtevanih informacij ne izkazuje pravnega interesa in da je gospodarska družba SPL Ljubljana d. d. zahtevane listine opredelila kot poslovno skrivnost. Tožena stranka pa je presodila nasprotno, torej da vsebina listin, ki so navedene v izreku odločbe, ki se izpodbija v tem upravnem sporu, izpolnjuje pogoje za obstoj informacije javnega značaja. Sodišče ugotavlja, da je v poimenovanju fotokopije pogodbe z dne 13. 5. 2016 v izreku izpodbijane odločbe sicer napaka, saj je nepravilno navedeno, da gre za pogodbo o upravljanju večnamenskega športnega objekta Litija. Vendar pa je iz podatkov spisov, ki se nanašajo na zadevo, in obrazložitve izpodbijane odločbe jasno razvidno,¹ da ne gre za pogodbo o upravljanju, ampak za najemno pogodbo med tožnico in gospodarsko družbo SPL Ljubljana d. d. Zato je preizkus izpodbijane odločbe mogoč, zaradi česar smiselno uveljavljana bistvena kršitev določb upravnega postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena ZUP ni podana.
24. Med strankama ni sporno vprašanje, ali zahtevana dokumentacija predstavlja poslovno skrivnost. Sporno je, ali je podana izjema iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki med drugim določa, da se dostop do zahtevane informacije dovoli ne glede na to, da se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, če gre za podatke o porabi javnih sredstev, razen v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.
25. Iz pogodbe z dne 8. 11. 2002 in dodatka št. 1 k tej pogodbi je razvidno, da je njen predmet upravljanje večnamenske Športne dvorane Litija na naslovu ulica Mire Pregljeve 1. V vlogi naročnice navedene pogodbe nastopa tožnica, ki je lastnica omenjene stavbe, v vlogi izvajalke upravljanja pa gospodarska družba SPL Ljubljana d. d. S "Pogodbo o najemu večnamenskega objekta Športna dvorana Litija" z dne 13. 5. 2016 pa sta se navedeni pogodbeni stranki dogovorili, da bo tožnica omenjeno stavbo izročila v najem gospodarski družbi SPL Ljubljana d. d., ta pa se je zavezala, da ji bo za to plačevala določeno najemnino.
26. Pojem porabe javnih sredstev je treba po presoji sodišča razlagati ob upoštevanju namena ZDIJZ, ki je v zagotovitvi javnosti in odprtosti delovanja organov ter omogočanju uresničevanja pravic fizičnih in pravnih oseb, da si pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ). V tem smislu gre torej

¹ Iz obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da "je treba v konkretnem primeru razkriti celotno vsebino pogodb oz. aneksov, ki se nanašajo na dajanje v najem stvarnega premoženja lokalne skupnosti..." (prvi stavek na 4. strani izpodbijane odločbe).

za vsako ravnanje s stvarnim premoženjem samoupravnih lokalnih skupnosti (nepremičnin in premičnin), kamor sodi njegovo upravljanje, torej skrb za pravno in funkcionalno urejenost, investicijska vzdrževalna dela, priprava, organiziranje in vodenje investicij v vseh fazah investicijskega procesa, oddajanje v najem, obremenjevanje s stvarnimi pravicami, dajanje stvarnega premoženja v uporabo in podobno.² Ob upoštevanju, da je ravnanje s stvarnim premoženjem javno, če zakon ne določa drugače,³ ter da je treba v postopkih ravnanja s stvarnim premoženjem in pri sprejemanju odločitev zagotavljati preglednost vodenja postopkov in sprejemanja odločitev⁴, je logično, da v zvezi s pojmom "poraba javnih sredstev" ni mogoče šteti le položaja, ko bi organ lokalne skupnosti zgolj trošil⁵ javna sredstva, ampak tudi položaj, v katerem izroči svojo nepremičnino drugi pogodbeni stranki v najem ali upravljanje.⁶ S tega vidika zahtevane informacije v obravnavani zadevi predstavljajo pomembne elemente v ravnanju s stvarnim premoženjem lokalne skupnosti.

27. Glede na navedeno so lahko informacije javnega značaja v obravnavani zadevi ob upoštevanju 4. člena ZDIJZ vse informacije, ki so kakorkoli povezane z upravljanjem in dajanjem v najem navedene nepremičnine. Neločljiva medsebojna povezanost določb zahtevanih pogodb pa po naravi stvari, ob pravilnem upoštevanju varstva osebnih podatkov, po presoji sodišča narekuje razkritje njihove celotne vsebine. Le na ta način je namreč zadoščeno navedenima načeloma javnosti in preglednosti pri ravnanju s stvarnim premoženjem samoupravnih lokalnih skupnosti.
28. Zato je pravilno stališče tožene stranke, da je v zvezi z zahtevanimi informacijami, vsebovanimi v dveh pogodbah in dodatku k prvi, podana izjema iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
29. Sodišče še pojasnjuje, da po ZDIJZ ni pomemben namen, zaradi katerega prosilec želi informacijo javnega značaja, saj ta zakon ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop do informacij javnega značaja (prvi odstavek 1. člena ZDIJZ). Če gre za informacijo javnega značaja, za razkritje katere ni podana nobena izmed zakonsko določenih izjem, je ta prosto dostopna vsem pravnim in

2 Pojme "stvarno premoženje", "razpolaganje s stvarnim premoženjem" in "upravljanje stvarnega premoženja" določa v času izdaje izpodbijane odločbe veljaven ZSPDSLS-1 (uporablja se od 10. 3. 2018 dalje) v 1., 2. in 5. točki 3. člena. Enako je določal tudi ZSPDSLS (veljal je od 17. 11. 2010 do 9. 3. 2018) v 1. točki 3. člena (stvarno premoženje), 4. točki 3. člena (razpolaganje s stvarnim premoženjem) in 5. točki 3. člena (upravljanje stvarnega premoženja).

3 Načelo javnosti določa 9. člen ZSPDSLS-1, enako tudi 8. člen ZSPDSLS.

4 Načelo preglednosti določa 8. člen ZSPDSLS-1, enako tudi 7. člen ZSPDSLS.

5 Trošiti pomeni delati, da je vedno manj razpoložljivih materialnih dobrin (enolični krajevnik vira (URL): <https://fran.si/iskanje?View=1&Query=trošiti>).

6 Upravno sodišče je sicer že večkrat, med drugim v zadevi III U 121/2017 (30. točka obrazložitve), sprejelo stališče, da je poraba javnih sredstev vsako odplačno ali neodplačno razpolaganje s premoženjem, tudi sprememba ali pretvorba premoženja iz ene oblike v drugo, torej ne zgolj "trošenje", pač pa vse oblike razpolaganja z javnimi sredstvi.

fizičnim osebam (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ). Če pa obstajajo izjeme, se dostop do podatka kot informacije javnega značaja po določbah ZDIJZ zavrne ne glede na to, ali prosilec tak podatek potrebuje za varstvo svojih pravic in pravnih koristi ali zaradi nameravane seznanitve javnosti s kršitvami izbirnega postopka. To namreč pomeni le, da ne gre za informacijo javnega značaja.

30. Ob upoštevanju navedenega so tožničine smiselne navedbe, da prosilec zlorablja svojo pravico do dostopa do informacij javnega značaja, tožbena novota, ki je skladno z določbo 20. člena ZUS-1 prepovedana. Tožnica bi namreč morala, če bi prosilcu želela omejiti dostop do zahtevanih dokumentov na zatrjevani podlagi, odločbo utemeljiti z razlogi petega odstavka 5. člena ZDIJZ⁷. Ti razlogi pa iz odločbe, ki jo je v pritožbenem postopku presojala tožena stranka, niso razvidni. S tem povezana možnost zavrnitve dostopa do zahtevanih informacij tudi sicer predstavlja izjemo od splošno uveljavljenega načela prostega dostopa, zaradi česar jo je treba razlagati ozko. Upravno sodišče se je o navedem razlogu za zavrnitev že večkrat izreklo, med drugim tudi v sodbi št. III U 240/2012 z dne 7. 11. 2013, ko je presodilo, da gre za zlorabo pravice v primeru, ko subjekt prestopi meje pravno zavarovanega upravičenja tako, da ogroža oziroma posega v pravico drugega, torej ko pravico, ki mu jo daje pravo, izvršuje v nasprotju z njenim ciljem oziroma namenom tako, da prekomerno ovira in na nedopusten način posega v delo in dostojanstvo organa, ki mu s tem onemogoča, da bi opravljal delo samostojno v okviru ustave in zakonov, to pa ima lahko vpliv tudi na pravice tretjih, ki so udeleženi v (drugih) postopkih, ki jih vodi organ.⁸ Ker tako ravnanje, ki bi ga bilo mogoče umestiti pod pojem zlorabe pravice, iz tožničinih posplošenih navedb ni razvidno, je tožbeni ugovor neutemeljen tudi iz tega razloga. Zato sodišče ni izvedlo dokaza s pregledom odgovora na tožbo v zadevi VII Pg 2686/2017, iz katerega naj bi bilo smiselno razvidno, da prizadeta stranka ne izkazuje utemeljenega interesa za dostop do informacije javnega značaja, saj naj bi s tem v zvezi zastopala le interese stranke, ki jo zastopa.
31. Iz smiselno enakih razlogov sodišče tožnici ni izreklo denarne kazni po 11. členu ZPP, ker naj bi tožbo v tem upravnem sporu vložila zaradi zavlačevanja.
32. Glede na navedeno je sodišče presodilo, da je tožba neutemeljena, zato jo je zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

7 Glasi se: "Organ lahko prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja."

8 V pravni teoriji se poudarja, da gre pri zlorabi pravic za konflikt dveh pravic, ki se med seboj ne izključujeta, posamezni upravičenec pa pravico izvršuje na način, ki drugemu škoduje (glej dr. Anton Berden, Zloraba pravice, Pravna praksa, št. 26/2000 dne 28. 9. 2000).

K II. točki izreka:

33. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 7. oktober 2020

Predsednik senata:
dr. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom
Podpis pristojne sodne osebe: